

VolleyMagazine

Dominique Baeyens
Noliko Maaseik
Champions Cup

VDK Gent vrouwen
Koekekkoren - van Walle
Gimme Waasland

De familie van Koen K. uit Hoegaarden:

“De beste vakantie ooit!”

Dankzij Ethias Assistance

AUTO

België & Europa

GEZIN

overal ter wereld
verblijven max. 90 dagen

= € 10

/maand

Sluit nu uw Ethias Assistance af op ethias.be

Online betalen = morgen al verzekerd !

ethias
Doet wat moet

Jaarlijks verzekeringscontract Assistance Basis met 1 voertuig. Jaarpremie van € 120, in één keer te betalen, indien voldaan aan de acceptatievoorwaarden. Ethias nv, Rue des Croisiers 24 te 4000 Luik, is een verzekeringsmaatschappij toegelaten in België onder het nr. 0196 en onderworpen aan het Belgisch Recht. RPR Luik BTW BE 0404.484.654 - Iban: BE72 0910 0078 4416 BIC: GKCCBEBB. De algemene voorwaarden alsook een infoche zijn beschikbaar in onze kantoren en op onze site www.ethias.be. In geval van klacht, contacteer Ethias "Dienst 2035", Prins-Bisschopssingel 73 te 3500 Hasselt, klachtenbeheer@ethias.be of de Ombudsman van de Verzekeringen (www.ombudsman.as), de Meeûssquare 35 te 1000 Brussel. Publicitair document.

Volley Magazine

Nummer 2, oktober 2016

Inhoud

<i>Dominique Baeyens blijft een voorbeeld in de volleybalwereld.....</i>	<i>2</i>
<i>Gert vande Broek en Fien Callens op één lijn.....</i>	<i>7</i>
<i>Supercup mannen heet voortaan Champions Cup.....</i>	<i>8</i>
<i>Doet Noliko Maaseik beter dan vorig seizoen?.....</i>	<i>9</i>
<i>Doet VDK Gent vrouwen beter dan vorig seizoen?.....</i>	<i>12</i>
<i>Worldwide.....</i>	<i>14</i>
<i>Het mooie seizoen van 'net niet' bij Koekelkoren-van Walle.....</i>	<i>17</i>
<i>Zogezegd.....</i>	<i>21</i>
<i>Clubindekijker: VC Gimme Waasland....</i>	<i>22</i>

Cover: Yellow Tigers & Red Dragons
(Bart Vandenbroucke)

Voorwoord

Genieten

In dit nieuwe nummer van Volleymagazine weer heel wat boeiende informatie en leuke foto's over de voorbije topactiviteiten in ons land, maar ook de scheidsrechters, Belgische spelers en speelsters in het buitenland, beachers en kleinere clubs worden niet vergeten. Blikvanger vinden wij zonder enige twijfel de boeiende man op onze praatstoel. Dominique Baeyens stopt als coach op het hoogste niveau, maar hij strooit met wijsheden in het rond, waar velen nog een boodschap aan hebben.

"Wie 24 uur op 24 met zijn job bezig is, is niet goed bezig." Pak vast, carrièrejagers met oogkleppen. "Blijf nieuwsgierig. Je kan altijd nog iets bijleren van nieuwigheden of innovaties, zelfs al heb je veel ervaring." Meteen ook een goede les voor trainers jong en oud. En dan: "Blijf niet hangen bij de dingen die soms fout gingen, maar schep ook plezier en genoeg in de zaken die wel lukten. Geniet van de mooie momenten in jouw carrière." En genoten hebben de Belgische volleyliefhebbers. Lof en terechte waardering voor mensen die op het hoogste niveau afscheid namen, zoals Frauke Dirickx, Frank Depestele, Dominique Baeyens en zijn staff. Mooi toch dat zij niet vergeten werden.

Genieten ook van de topprestaties van de Red Dragons en de Yellow Tigers, die zich respectievelijk met een 5 op 6 en een 6 op 6 plaatsten voor het EK 2017. En dat met de inbreng van verschillende bijzonder jonge spelers en speelsters. Britt Herbots moest nog 17 jaar worden tijdens het kwalificatietoernooi. Normaal gezien had ze nog kunnen aantreden bij haar leeftijdsgenoten op het EK junioren, maar coach Fien Callens smeedde de overgebleven speelsters tot een hechte groep, die dan ook tekende voor een fraaie 4de plaats en die één plaatsje opschoven naar de achtste stek op de CEV-ranking. Tussen haakjes: ook de jongens kadetten staan daar op een knappe vijfde plaats. De Topsportschool in Vilvoorde en de clubs die deze jongeren eerder opleidden, doen dus echt wel uitstekend werk.

Het wordt bijgevolg een drukke zomer 2017 met alvast deelname aan twee EK's, WK-kwalificatiewedstrijden en wedstrijden op wereldniveau in de World Grand Prix (vrouwen) en de World League (mannen). De bond zorgde er trouwens voor dat één manche van de World League halfweg juni in Antwerpen gespeeld wordt. Een 'must' voor elke volleyliefhebber.

Maar laten we ook de mensen niet vergeten, die voor de soms ondankbare taak staan om alle wedstrijden in goede banen te leiden, ondanks mondiger spelers, soms fanatieke supporters en niet steeds gediend door onduidelijke videobeelden. Denk ook even aan de waardering die zij verdienen in deze 'Week van de officials'.

Marcel Coppens

“Wij geven een mooie erfenis door aan Vital Heynen”

Belgian Red Dragons
Men's National Volleyball Team

Dominique Baeyens, die na bijna dertig jaar stopt als coach op het hoogste niveau: het is niet onopgemerkt voorbij gegaan. Een stormvloed van reacties overweldigde de nochtans altijd even realistische man uit het Pajottenland. Een staande ovatie van de 5000 aanwezigen in de Lotto Arena, op de schouders gehesen door de spelers, een spandoek met daarop ‘Onze held, op en naast het veld’, een berichtje van kleinzoon Bas: ‘Tijd om mij te coachen’, een onverwacht flesje wijn van ex-libero Bert Derkoningen, dank aan mijn ex-leraar L.O. die ik nooit zal vergeten, 43.000 en 38.500 clicks voor berichten over zijn afscheid op Facebook, ontelbare foto’s van vroeger en nu, een reserme privé-berichten om het respect en de dank te vertolken, die de 60-jarige aangename volleytrainer ten volle verdient. Een heerlijk relativerende babbel midden een wereld vol prestatiedrang.

Uit de vele reacties: welke deed jou het meeste plezier?

Dominique Baeyens: “Ik moet toegeven dat het aantal reacties redelijk indrukwekkend was. Het feit dat mijn heel nauwe familie erbij was: van mijn 93-jarige vader tot mijn kleinzoon Bas, vond ik heel belangrijk. Maar los daarvan deed de reactie van de spelers mij het meeste deugd: dat was heel spontaan en oprecht. Het getuigde ook van een groot wederzijds respect. Door de sociale media kom je tegenwoordig ook wel meer in de belangstelling en ik ontving dus ook lofbetuigingen van mensen

nog als spelverdeler, middenman en receptie-hoek gespeeld. En heel andere opleiding dan nu. Een winnaarsmentaliteit had ik zeker: ik was iemand helemaal anders op het terrein dan ernaast. Buiten het veld was ik heel sociaal, maar tijdens een match kon ik soms aardig uit de hoek komen als er iets niet liep zoals het moest.” (lacht)

Je zat ook een aantal jaren in de politiek...

“Politiek heeft me inderdaad altijd geïnteresseerd. Het zat een beetje in de familie: mijn vader is nog

niet meer te combineren met mijn job. Weet je dat ik heel recent nog gecontacteerd werd om opnieuw op een lijst te staan bij de verkiezingen in 2018. Er zijn dus contacten geweest, maar in eerste instantie heb ik ‘nee’ gezegd. In mijn huidige job zou het eigenlijk beter te combineren zijn, maar ik zit er niet op te wachten. Maar zeg nooit, nooit.”

Was het niet moeilijk om dadelijk na jouw trainerscarrière trainingen te geven? Had je daar ervaring in, buiten het feit dat je een aantal goede voorbeelden had meegemaakt?

“Als Master in de L.O. had ik natuurlijk al een wetenschappelijke basis en ook als speler was ik altijd bezig met het tactisch spelletje. Maar misschien toch wel een boodschap voor vele jonge trainers: je moet open blijven staan voor veel informatie en innovaties. Je moet altijd nieuwsgierig blijven. Je bent nooit volleerd, je kan altijd nog wel dingen opsteken en ik ben niet te beroerd om zelf nog naar clinics te gaan, waar ik denk iets bij te leren. Dat moet je doen als je een goede trainer wil worden. Maar hetzelfde geldt in andere domeinen: in het bedrijfsleven, in andere sporten. Ik heb die bijscholingen ook nooit

“Ik was iemand helemaal anders op het terrein, dan ernaast”

die ik van haar noch pluim kende. En als ex-leraar kom je af en toe ook nog wel mensen tegen die zeggen: ‘Ik ken u ergens van’, maar ik hen niet.”

Even op een minder klassieke manier terugblikken op jouw carrière. Mensen die jou nog bezig zagen als speler omschrijven je als allrounder, technisch sterk en met een winnaarsmentaliteit...

“De opleiding was toen ook nog heel all-round. Iedereen deed alles. Ik heb

schepen van Ternat geweest en voorzitter van het OCMW. Ik wist waarover het ging. Was het door mijn familie- en volleybekendheid, ik weet het niet, maar bij de gemeenteraadsverkiezingen in 2000 werd ik direct verkozen. Het is pas achteraf dat ik besepte hoe veel tijd erin kruipt. Ik vond ook dat, als je iets wil doen, je dat goed moet doen. Ik was in die periode ook nog coach van Roeselare en na een drietal jaren ben ik uit de gemeenteraad gestapt: het was

als een 'must' ervaren. Ik deed dat gewoon om op de hoogte te blijven."

Drie jaar Ternat, zes jaar Zellik, vijftien jaar Roeselare, vier jaar nationale ploeg, maar nooit gevraagd in het buitenland?

"Ik ben absoluut geen carrièreplanner. Ik deed L.O. omdat mijn broer dat deed – wel wat geschrokken van het wetenschappelijk gedeelte – en omdat ik graag leraar wilde worden. Ik heb dat nooit gepland. Toen Ternat fuseerde met Zellik kreeg ik de kans om daar trainer te worden. Nadien kwam Blauwblomme me polsen voor Roeselare: twee jaar, drie erbij... Als ik me ergens goed voelde, dan bleef ik er. Ik heb zelfs nog mondelinge contracten afgesloten. Toen ging dat nog. Weet je dat ik zelfs nooit een sollicitatiegesprek heb afgelegd? Geen ellenlange discussies over punten of komma's. Bij Roeselare durfde de sportieve staff eens een jaar geen nieuw contractvoorstel aan en ze stuurden me naar de grote baas van Knack, Rik Denolf. Dat duurde vijf minuten, een koffie en het was in orde. Ik kon bij Roeselare mijn ambities kwijt, ik werd correct betaald, ik had de zekerheid over een goede ploeg. We speelden bijna elk jaar Champions League. Ik ben ook nooit ergens ontslagen.

Ik heb wel heel dicht gestaan bij een contract bij Tourcoing en ook Beauvais heeft me gevraagd, maar ik had me ook nooit geprofileerd als iemand die in het buitenland wilde werken. Ik ben 15 jaar – in haast ideale omstandigheden

– in Roeselare gebleven. Misschien was het laatste jaar er wel te veel aan. Dat is achteraf gemakkelijk gezegd. Ik ben blij dat het met de nationale ploeg niet zo is gelopen."

Je maakte op 20 jaar tijd een hele technische evolutie mee. Ik zie je nog een ganse namiddag met jouw vinger cassettes draaien om de spelers een goede scouting aan te bieden...

"En nu heb je dat in drie seconden. Klopt. De intrede van de computer, het digitale, heeft heel veel veranderd in de sport. Ik ben begonnen met papieren scouting, waarop plusjes en minnetjes stonden bij elke speler. Nu zitten twee assistenten met hun computer op de bank en daarnaast kan je nog 'oortjes' gebruiken. Dat is de laatste tien jaren enorm geëvolueerd."

Coaches worden concurrenten

of heb jij toch vrienden in het coacheswereldje?

"Ik heb het nooit ondervonden dat ze mij als concurrent zagen. Ja, misschien iemand die geen job had. En vrienden? Nee. Je kan

"Boodschap voor jonge trainers: blijf nieuwsgierig"

professioneel goede contacten hebben met bepaalde personen, maar ik ga niemand bellen om info over een bepaalde tegenstander b.v. Al heb ik veel respect voor vele mensen. Jan De Brandt is zo iemand die ik erg waardeer."

Je bent een perfectionist, zeggen ze.

"Sowieso. Dat hoort bij de job. Ik ben niet rap tevreden en ik vraag me steeds af hoe het beter kan. Ik kan me in iets vast bijten. Zo heb ik me met mijn coachesstaff eens drie uren gebogen over een probleem en toen we bijna klaar waren, besliste ik om helemaal opnieuw te beginnen, omdat ik niet content was over het resultaat. Niet altijd plezant! Je mag daar echter niet extreem in worden en dat is één van de valkuilen. Je mag je niet blijven fixeren op de dingen die niet goed

gaan, maar – met ouder te worden steeds meer – moet je genieten van de dingen die wél goed gaat. Zo waren we bij Roeselare kampioen geworden en ik wilde na een tijdje even weg uit het feestgedruis. Ik ging naar mijn bureau en zette de match opnieuw op. Ik betrapte me erop dat ik

Je bent een filosoof, zeggen ze.

“Het leven is nu éénmaal iets meer dan alleen volley. Dat heb ik altijd al gevonden. Bij leidersfiguren wordt dikwijls de ‘hype’ gecultiveerd dat ze 24 uur op 24 met hun bedrijf bezig zijn en dat je minpunten krijgt, als je daaraan niet meedoet. Bij

zoals b.v. Art Brussels. Maar ook hier weer. Natuurlijk vind ik werken van Picasso, Faber of Taeymans dikwijls heel mooi, al ben ik nog altijd trots op een schilderijtje dat ik in Italië kocht voor nog geen 1000 €. Als je door iets gefascineerd bent en het mooi vindt, dan vind ik dat beter dan om het even welke (duurdere) ‘naam’.”

“Niet blijven fixeren op wat niet goed gaat, maar genieten van het goede”

weer dingen zag die niet goed waren. Ik ben er dadelijk mee gestopt. Dat is dus een gevaar. Het succesgevoel is ook iets belangrijk en van die momenten moet je genieten als ze er zijn.”

Toch blijft soms de frustratie...

“Ook dat is het moeilijke van de job. Maar ook het boeiende. Het is frustrerend dat je niet alles uit een spelersgroep kan halen, ook al heb je er alles voor gedaan. De laatste oefencampagne met de Red Dragons was daar een voorbeeld van: een frustrerende periode voor de coachesstaff, maar ook voor de spelers. Het brengt tevens een enorme druk, maar ook dat is sport.”

Je bent een goed psycholoog, zeggen ze.

“Ik heb nooit een individuele atleet begeleid, maar de teampsychologie blijft me fascineren. Soms kan je er weinig aan doen, soms veel. Wanneer heb je er wél greep op en wanneer niet? Elk jaar krijg je een nieuwe groep en elk jaar verandert dat dan ook. Ik geef trouwens lezingen over groepsdynamiek bij bedrijven. Soms is de job heel gemakkelijk. In de vijftien jaren Roeselare heb ik één seizoen gehad, dat alles perfect klopte in de groep. We hebben toen nauwelijks een set verloren. Zelfs in de play-offs niet. Alles klikte en we bleven iedereen de baas. Maar ook daarin merk ik een hele evolutie. Spelers worden mondiger, ze verdienen iets meer en dan moet je – zelfs heel goede spelers – blijven prikkelen, blijven verrassen.”

Je bent ook een twijfelaar, zeggen ze.

“Dat noem ik dan een goede eigenschap. Er is niks mis met jezelf af en toe in twijfel te trekken. Maar je mag dan weer niet als een twijfelaar overkomen bij de spelersgroep.”

spreekbeurten voor bedrijven kijken ze dan wel eens op dat ik daar niet mee akkoord ga. Gelukkig is er blijkbaar een tegenstroom op gang gekomen. Bij Torfs b.v. denken ze niet alleen aan de omzet, maar ook aan het welzijn van hun werknemers en ze stellen daar een aantal andere opties voor in de plaats. Wie dag en nacht met zijn job bezig is, is niet goed bezig. Ook na een verliesmatch op zaterdagavond, kon ik gerust op zondag een tentoonstelling gaan bezoeken. Je moet af en toe afstand kunnen nemen. Ook in het volley. Er zijn toch nog veel andere belangrijke dingen: familie, literatuur, kunst, zelf sporten... Ik heb b.v. altijd gevonden dat een coach ook fysiek in orde moet zijn. Je moet als coach zelf iets uitstralen en je goed voelen. Misschien door zelf aan sport te doen.”

Je bent een liefhebber van wijn, kunst en honden, zeggen ze.

“Klopt. Maar met die honden ben ik twee jaar geleden gestopt toen de laatste stierf. Het waren hele speciale rashonden en ze vormden

“Wie dag en nacht met zijn job bezig is, is niet goed bezig”

een uitlaatklep om er af en toe mee te gaan wandelen in de natuur. Ik heb echter de keuze gemaakt: er telkens afscheid moeten van nemen, was ook niet plezant. Wijn? Ja, maar ook niet fanatiek. Ik heb geen wijnkelder. Ik ben wel eerder een wijndrinker dan een bierdrinker. Ik apprecieer een goed glas wijn. Maar dan bedoel ik gewoon een glaasje wijn dat mij smaakt. Ik ben daar ook prijsbewust in. Het hoeven geen ‘grote’ namen te zijn. Ook bij Delhaize heb je b.v. uitstekende wijnen. En kunst, ja! Hopper blijft één van mijn favorieten. Ik probeer elk jaar één of twee beurzen te bezoeken,

Je bent een icoon, zeggen ze.

“Dat was een lief bericht en het doet wel plezier. Maar je moet wel oppassen met die woorden als ‘icoon’ of ‘monument’, want meestal worden die termen gebruikt als je bijna dood bent. (grinnikt) Langs de andere kant betekent het toch ook wel dat je iets betekend hebt voor de mensen in het volleyball.”

Kan het zijn dat de Yellow Tigers populairder zijn dan de Red Dragons?

“Het is een fenomeen in bijna alle landen van de wereld dat volley meer beoefend wordt door vrouwen dan door mannen. Het is pas dankzij de studie van Swa Depelchin dat we zien dat er de laatste twee jaren een grotere instroom van jongens komt. De negatieve spiraal werd doorbroken dankzij een aantal impulsen en initiatieven vanuit de federatie, zoals volley op school, smashvolley en nog enkele andere acties. Misschien hebben de successen van de Red Dragons ook mee geholpen aan die ommekeer, maar het mag nog meer gebeuren. Al staan we er nog beter voor dan b.v. Servië waar de instroom bestaat

uit 80% meisjes en 20% jongens.”

Voorzie je ook een doorstroming vanuit de junioren naar de Red Dragons?

“Ik hou me nu bezig met het coachen van de jongeren uit de topsportschool, die in de Liga B spelen. Op termijn zie ik daar wel enkelen een kans maken om bij de Red Dragons te geraken. Maar heel positief vind ik dat er in de lichte daar achter nog meer jongens zitten die hoge ogen kunnen gooien, al moet je natuurlijk hun evolutie afwachten in de komende jaren. Ze haalden op de WEVZA-toernooien twee keer zilver. Dat zegt

al iets, maar de laatste stappen zijn de moeilijkste om er te geraken. En goud halen in de jeugd ploegen is geen garantie om door te breken bij de seniores. Bij de meisjes komt die doorbraak er gewoonlijk al eerder.”

Mogen we langs Waalse kant iets verwachten in die zin?

“Voor de toekomst zou dat natuurlijk interessant zijn, maar eerlijk gezegd zie ik bij de jongens weinig lichtpunten.

“Ik heb Vital meer en meer leren waarderen als een absolute topcoach”

Hoewel we in onze selectie met de Red Dragons toch met drie Waalse jongens zaten: Klinkenberg, Dumont, Lecat... Bij de meisjes lijkt de evolutie positiever langs Waalse kant. De ploeg die deze zomer met Robin De Bont internationaal ging, bestond voor het eerst voor de helft uit Waalse meisjes. Een goede zaak. Hoe groter de vijver, hoe meer kans op dikke vissen.”

Zitten de Red Dragons niet stilaan aan hun plafond?

“Helemaal niet. Integendeel zelfs. Ik zie de toekomst van deze groep heel positief tegemoet. En hun leeftijd is daarin een objectieve waardenmeter. Tijdens onze laatste campagne stonden we regelmatig op het terrein met een ploeg, bij wie de gemiddelde leeftijd 24-25 jaar was. Zeer jong als je dat vergelijkt met selecties uit b.v. Servië en Duitsland. Deze jongens spelen de laatste jaren ook voor het eerst tegen toptanden en daardoor groeien ze zeker ook nog.”

Toch niet jammer dat je die groei niet meer zal meemaken als hun coach?

“Ik heb die beslissing weloverwogen genomen. Al een tijdje geleden. En ik heb ze vooraf getoetst bij enkele mensen. Niet veel. Er spelen natuurlijk ook een aantal persoonlijke factoren mee, maar ik vond het niet meer dan logisch dat iemand vanaf 2017 een blok van vier jaren krijgt voorgeschoteld. Daarom dat het nieuws van Vitals komst ook al vrij vroeg bekend werd.. Ik denk niet dat ik spijt krijg van mijn beslissing. Het is mooi om op deze wijze afscheid te nemen. Wij geven een mooie

erfenis door aan Vital Heynen.”

Hoe denk je over enkele persoonlijkheden in het volley? Marc Spaenjers b.v.

“Ik ben hem wel opgevolgd bij Roeselare, maar ik had relatief weinig contact met hem. We kwamen mekaar wel eens sporadisch tegen. Maar hij krijgt natuurlijk alle verdiensten toegeworpen hoe hij hier, in moeilijke omstandigheden, de

Topsportschool bij de VVB uit de grond gestampt heeft zoals ze nu werkt.”

Edwin Blauwblomme?

“Hij is de man die me overtuigd heeft om bij Roeselare te tekenen en ik ben er vijftien jaar gebleven. Ik krijg van hem nog wel eens een sms'je. Zo is het leven nu éénmaal. Maar ik bewaar heel goede herinneringen aan hem. Hij was ook iemand waarmee je eens kon doorpraten over een aantal zaken. Niet noodzakelijk

Maar spelen tegen Maaseik met Kristiansson als coach was nog erger, nog bitsiger. Vital was toen spelverdeler bij Maaseik. Neen, dat was echt een overwinningsdrang tot het uiterste met soms diepe frustraties en ontgoochelingen. Het merkwaardige is echter dat ik tijdens de laatste match van Roeselare op Maaseik zowaar gehuldigd werd door de mensen van Maaseik omwille van mijn activiteiten bij Roeselare. Iets wat ze hoegenaamd niet hoefden te doen. Maar zij konden dat kaderen en dat noem ik wel klasse. Later is het ook met Vital nog wel goed gekomen. Ik heb hem mettertijd meer en meer leren waarderen als een absolute topcoach. Het is met hem zelfs tot normale gesprekken gekomen.” (grijnst)

Hoe kijk je terug op vier jaar bondscoach?

“Ik ben echt wel fier om te zien waar we staan. Ik heb mogen werken met een sterke staff, een echt sterk team achter het team. Wij hebben toch iets achter gelaten. De ranking van de Red Dragons is nooit beter geweest, we konden een aantal talentrijke jongeren inpassen. Ik ben er fier over dat we een basis uit handen kunnen geven, waar nog mooie zaken mee mogelijk zijn.”

En wat nu met Dominique Baeyens?

“Ik stort me met hart en ziel op de werking in de Topsportschool. De woensdag na onze EK-kwalificatie was ik al de ploeg van de Liga B aan het coachen. Dat was wel weer even wennen. Maar ik wil de komende jaren zeker meehelpen aan de instroom van jongere talenten uit de Topsportschool naar de nationale ploegen. Ik wil ook de jonge trainers mee begeleiden en verder doe ik de coördinatie van de werking in de Topsportschool, maar dat deed ik voordien ook al. Ik zal nu allicht minder in de schijnwerpers staan, maar ik vind het een hele interessante, boeiende job, waar ik nog altijd met passie mee bezig ben.”

Tekst: Marcel Coppens
Foto's: Bart Vandenbroucke, Knackvolley, Tim Verhaegen

uitsluitend over het volley.”

Vital Heynen?

“Tegenover hem is het gevoel van rivaliteit veranderd in respect. Als beginnend coach bij Maaseik stonden hij en Maaseik voor ons altijd in de weg naar de titel of de beker. Hijzelf en Maaseik werden zelfs een beetje als ‘de vijand’ beschouwd. Tijdens de matches ging het er soms bitsig aan toe, al zorgden onze duels ook altijd wel voor een stukje bijkomend pigment. En van ‘cinema’ tussen ons beiden was helemaal geen sprake. We gingen tijdens de matches dikwijls stevig tegen mekaar in.

Gert Vande Broek en Fien Callens: beiden blikten ze met terechte fierheid terug op de prestaties van hun ploegen. De Yellow Tigers zonder één nederlaag doorheen de twee EK-kwalificatietoernooien en de Young Yellow Tigers naar een fraaie vierde plaats op het EK meisjes U19. Beiden echter ook op éénzelfde lijn als we hen vragen naar hun plannen voor de toekomst van de nationale ploegen. Het denken op langere termijn staat bij beiden met hoofdletters geschreven in hun gedachten.

“Denken aan de nationale ploegen in 2019-2020”

“De fouten moeten nog meer uit ons spel verdwijnen. Dat vergt tijd. Net zoals we ook met een aantal andere vaststellingen moeten rekening houden in de komende jaren. De Yellow Tigers zijn niet langer een ‘underdog’ in het Europese volley en dat brengt met zich mee dat onze tegenstanders zich tegen ons willen overtreffen door een aantal risico’s in hun spel op te nemen. Daar staat tegenover dat wijzelf als team moeten zorgen dat we zelf zo veel mogelijk de wedstrijden moeten controleren. Meer spelen op zekerheid. Dat vergt dus een andere speelstijl. Wij willen daarvoor de nodige tijd krijgen en nog meer jongere speelsters in de kern opnemen. In haast alle toptlanden wordt een post-olympisch jaar gebruikt om een aantal zaken uit te testen. Dat willen wij ook doen. Kunnen wij ons intussen kwalificeren voor het WK; zoveel te beter. Maar het mag nooit ten koste gaan van onze planning op langere termijn. Voor mij zijn de jaren 2019-2020 het belangrijkste,” beseft Gert Vande Broek.

Fier op de speelsters

Vier keer winst op het EK U19: 3-1 tegen Bulgarije, 3-2 tegen Kroatië, 3-0 tegen Frankrijk, 3-2 tegen gastland Slovaakse, twee keer verlies tegen Turkije (twee keer 0-3) en

één nederlaag tegen Rusland (1-3). “Ik ben bijzonder fier op mijn speelsters. Wij werken ook al enkele jaren samen en ik weet wat ik van ze kan verwachten, terwijl zij ook weten wat ik van hen verwacht. Die groepsdynamiek speelde zeker mee.

De twee overwinningen met 3-2 waren het belangrijkste. Ze toonden niet alleen aan dat de meisjes fysiek in orde waren, maar ook dat ze koelbloedig konden blijven op beslissende momenten en zelfs bij achterstand,” weet Fien Callens.

Ze geeft toe dat ze liever in deze poule speelde, dan in de andere groep met Servië, Rusland, Italië en Duitsland als tegenstanders. “Maar ik zou met deze groep de uitdaging wel aangegaan zijn

om voor de zege te strijden tegen Italië (ook zonder enkele basisspeelsters) en tegen Duitsland (dat we de laatste jaren al dikwijls tegen kwamen).” Belangrijker vindt Fien ook een aantal andere conclusies. “Het is onze taak om de kern van de nationale ploeg nog te verbreden en ze ook uit te breiden met kwalitatief sterke speelsters. Het is leuk om goede resultaten te boeken met de junioren, maar meer concurrentie bij de Yellow Tigers moet er tevens voor zorgen dat een aantal speelsters uit hun comfortzone gehaald worden. Dat is de uitdaging. Hoeveel speelsters uit de huidige lichte kunnen ooit meedingen voor een plaats bij de Yellow Tigers. De stap van junior naar senior is moeilijker dan alle stappen die ze voordien al gezet hebben. Kunnen ze studies en topsport blijven combineren, hoe evolueren ze op fysiek gebied gedurende de komende twee jaren? Dat moet blijken. Ik stel ook vast dat in een jongere lichte speelsters ook heel wat Waalse talenten hun neus aan het venster steken. Hoe groter de vijver, hoe beter. Wij moeten zeker met hen samenwerken om er het maximale uit te halen,” vindt Fien enkele weken vooraleer ze met bevallingsverlof vertrekt.

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Emile Rousseaux: “Maaseik altijd lastige klant”

De Belgische Volleyballiga, in samenwerking met Waremmе/Borgworm uit de EuroMillions VolleyLeague, organiseert de Belgische Supercup 2016 mannen in de Country Hall in Luik op woensdag 12 oktober om 20u.

“Met de bedoeling propaganda te maken voor topvolley in Wallonië”, zegt Philippe Achten, voorzitter van het provinciale verbond van de provincie Luik. “De Red Dragons waren bij ons te gast voor de topwedstrijden in de World League van 2014 en 2015. Er is wel degelijk publiek dat interesse toont voor de topper tussen Knack Roeselare en Noliko Maaseik.”

Noliko Maaseik op de affiche? En niet verliezend bekerfinalist Topvolley Callant Antwerpen? Dat vraagt om uitleg. We staken ons licht op bij de Antwerpse manager Tim Verreth. Gerucht loopt dat Antwerpen op 12 oktober liever niet aantreedt, omdat vier dagen later (zo 16/10) Antwerpen-Roeselare op de affiche staat. Op de allereerste speeldag in de Euromillions League.

Tim Verreth nuanceert: “De formule als vanouds bestaat niet meer. Vanaf dit seizoen volgt niet langer de klassieke ‘seizoensopener’ tussen de kampioen en de bekerwinnaar - of in dit geval de verliezende finalist van de Cupfinal - maar de wedstrijd wordt omgevormd tot een zogenaamd ‘Kick-off game’, tussen de twee CL-spielende ploegen: dit seizoen Roeselare en Maaseik. De Supercup heet dan ook Champions Cup.”

Roeselare en Maaseik willen allebei winnen. Maar de focus ligt op de voorbereiding op de EuroMillions League. “Logisch hé”, zegt Emile Rousseaux van Roeselare. “Ik moet alles inzetten op opbouw van mijn nieuwe ploeg. Een hele klus. Ik moest internationals Stijn D’Hulst, Hendrik Tuerlinckx en Pieter Coolman lang

missen. Bovendien: mijn eerste spelverdeler, de Spanjaard Trinidad Angel, is nog altijd in volle revalidatie wegens het enkelletsel, dat hem al maanden aan de bank kluistert. Ik heb mijn internationals pas enkele dagen ter beschikking. Ik heb in de voorbereiding moeten werken met de 16-jarige spelverdeler van Knack Roeselare B in landelijke.”

Rousseaux: “Met Stijn D’Hulst aan de pass versloegen we eind september de Franse tweedeklasser Cambrai (3-1). Maar ik heb Hendrik Tuerlinckx (papa geworden van dochtertje

Gloria, nvdr.) en Pieter Coolman extra rust gegund. In het weekend van 1-2 oktober speelden we op uitnodiging twee keer bij de Franse topclub Tours VB. Voor de rest: mijn kern is verkleind door het vertrek van Joppe Paulides (Lendeledede), Jan-Pieter Creus (Marke Webis) en Leonis Dedeyne

(Prefaxis Menen). Enige aanwinst is de Spaanse middenman Miguel Angel Fornes (2m02) in de plaats van Paulides, maar Fornes speelt eerst nog de barrage voor het EK 2017.”

Nu: Roeselare heeft bakken ervaring: tien titels, de vierde op een rij. Met bovenop een resem Belgische bekercups. De finales van de play-offs 2016 werden in drie wedstrijden beslist. “Maaseik is altijd een ‘ambetant’ nummer,” lacht Rousseaux. “Zegezeker wil ik me niet voelen. Ik herinner me dat we vorig jaar 0-3 incasseerden tegen VC Lindemans Aalst, het vroegere Asse-Lennik. Maaseik heeft een uitstekende coach gehaald. Ze bereikten vorig seizoen de play-off-finales, dat zegt genoeg.”

Dat Maaseik een lastige klant is, wordt bevestigd door Wout Wijsmans, Daniël Castellani en assistent Ivan Janssen. “Probleem”, zegt Janssen, “we hebben weinig nieuw beeldmateriaal van Roeselare. En net als de tegenstander was het wachten op onze nieuwe spelverdeler Branislav Skladany (Slo), de Spaanse middenaanvaller Vigil en libero Sébastien Dumont.” De laatste Supercupzege van Maaseik dateert van 2012 geleden.

Tekst: Leo Peeters

Foto: Bart Vandenbroucke

** De Supercup 2016 bij de vrouwen wordt gespeeld tussen Asterix AVO Beveren en Datovoc Tongeren op zaterdag 15 oktober om 20u30 in zaal De Meerminnen in Beveren.*

Mathi Raedschelders:

“Alle vertrouwen in Wijsmans en Castellani”

Hoe gaat het met Noliko Maaseik? “Heel goed, dank u”, klinkt voorzitter Mathi Raedschelders als de eeuwige optimist. Hij gaat zijn 31ste seizoen in als voorzitter. In 1985 volgde hij Eric Van Lancker op bij de Maaslandse topclub. “Ik heb het grote geluk gehad dat Emile De Bruyn en voorts Dominique Stinckens, de ‘general directors’ van conservengigant Noliko in Bree, samen met mij in het verhaal wilden stappen als hoofdsponsor. Philippe Van Cauwelaert was destijds onze manager. Hij onderhandelde mee de deal. Noliko wilde eerst scheep gaan met Genk, maar koos dan toch voor Maaseik. Noliko is ons nog altijd trouw.”

De steun van Noliko, nu opgenomen in de multinationale groep van Hein Deprez met 3.000 werknemers, en ook de input van andere sponsors en zakenvrienden leidden tot de succesformule, die veertien landstitels en evenveel Belgische bekeringen opleverde.

“Grote tijden, onder impuls van de Zweedse topcoach Anders Kristiansson en zijn opvolger Vital

Heynen. Met de zilveren medaille in de Champions League van 1997 als het absolute hoogtepunt. De laatste jaren was het wel wat minder door uiteenlopende omstandigheden. Opvolging vinden, was een heus probleem,” geeft Raedschelders zonder moeite toe.

“Al is dat ‘minder’ ook relatief. Afgelopen seizoen speelden we toch weer de play-offs finales tegen

Roeselare. De Belgische beker werd wel een flop na de mislukte tegen finalist Topvolley Callant Antwerpen. En dus is er verandering op til.”

Grootste wijziging is de aanstelling van Wout Wijsmans als professioneel sportief-technisch directeur?

“Ja, inderdaad. Met alle dank aan Eddy Evens, Pascal Delfosse en Thierry Courtois, hoor. Maar die mensen werkten meer op aanwijzingen van de managers dan op basis van zeer persoonlijke contacten. Ik begrijp het ook: ze waren er niet beroeps mee bezig. Dat is nu wel het geval. Wout richt zich puur op de spelersgroep, die hij met Daniel Castellani heeft samengebracht. Wat er allemaal rond de jongens hangt, de sfeer in de kleedkamer, hun grote en kleine problemen, ja, dat zijn de bekommernissen voor Wout. Hij gaat dat heel goed doen. Daar twijfel ik geen seconde aan.”

Maar... de club moet het rooien met een verlaagd budget, klopt dat?

“Ja en neen. Ik wil meteen een misverstand uit de wereld helpen. Ja, omdat het budget dat Wout Wijsmans mocht besteden aan de nieuwe spelersgroep verminderd is. Neen, omdat het budget in de totaliteit van Noliko Maaseik globaal niet gedaald is. We hebben de begroting dit keer anders benaderd.”

Waarom? Verklaar u nader.

“Om de eenvoudige reden, dat de werking moeilijk te calculeren is. Stel dat we ons tegen de Nederlandse kampioen Groningen of het Bulgaarse Dobrich (in de buurt van Varna aan de Zwarte Zee, nvdr.), plaatsen voor de poulefase van de Champions League, dan is er meteen een extra kost: 25.000 euro voor de inschrijving, 15.000 euro voor het Challenge Videocheck Systeem. Dan moeten we prompt 40.000 euro op de tafel leggen. Een smak geld. Het Challenge Systeem aankopen (50.000 euro) is voor ons geen optie. In Italië en Polen wordt het ingezet in de nationale competitie. Maar zo ver zijn we in België nog lang niet. En wie weet, kiest de CEV binnen dit en twee jaar voor een modernere versie. Dan zit je met ouwe boel en slechte technologie opgezaadeld. Bovendien: het duurt te lang om het systeem op te bouwen. En ... je hebt mensen nodig om het te bedienen.”

Hoe lossen jullie het op?

“We zullen het Challenge Systeem huren. En we huren ook mensen uit Italië of Polen in, die we dus laten overkomen om het systeem te installeren en te bedienen. Ik voeg er wel aan toe: als we Groningen – ik veronderstel dat we op woensdag 16 november eerst naar Nederland moeten – of in het andere geval Dobrich (Bul) niet kunnen uitschakelen, dan wordt het voor Maaseik de CEV Cup. Een heel ander plaatje: geen tv-verplichtingen, geen 40.000 euro extra kost. Snap je wat ik bedoel met het

opstellen van een juiste begroting?”

Wat het in Europa wordt, kan je vooraf niet weten...

“Klopt. Net daarom is de budgettering een probleem. Je kent de reële kost niet. Ik weet ook niet of de Champions League nog een prioritair gegeven moet zijn voor een Belgische club. Qua imago wel, maar qua resultaat.... Dat weet ik niet. Na de paleisrevolutie in de CEV, de grote machtsverschuiving van West- naar Oost-Europa, mogen

De impact van een matige of zwakke Europese campagne op het eigen clubverhaal. Wat schiet er nog over? We hebben helaas niet de financiële armslag van die grote landen. Misschien moeten de Belgische topclubs in de toekomst meer aan de goedkopere CEV Cup denken.”

Maaseik heeft een stevige jeugdwerking. Toch is er weinig doorstroming?

“Dat is heel normaal. Welke club kan in de EuroMillions League op topniveau nog veel jongeren uit eigen kweek overhevelen? Die clubs zijn heel dun gezaaid. De nieuwe generatie jongeren komt uit de volleybalscholen, niet meer uit eigen stad of dorp. Dan moet er ontegenlijk veel veranderen. Dan moeten ereklasse-clubs hard gaan nadenken over veel meer trainingsuren en een betere begeleiding voor hun jongeren. Maar dat is niet gemakkelijk. Een club op privébasis kan nooit concurreren met een gesubsidieerde specifieke sportschool.”

Je staat helemaal achter Daniel Castellani: hij krijgt een contract voor twee seizoenen.

“Ja, het vertrouwen in Daniel en in Wout Wijsmans is heel groot. Ik denk dat Daniel zelfs langer blijft. Net zoals Kristiansson en Heynen lang gebleven zijn. Van mij mag de Argentijn helemaal zijn

werk doen en zijn visie uitstippelen. Ik ben geen voorzitter die zich bemoeit met de opstelling. Ik zit ook niet op de bank om wisselbordjes op te steken. Hij heeft de vrije hand.”

Opvallend toch: Roeselare werkt al enkele seizoenen met een vaste kern. VC Lindemans Aalst, Noliko Maaseik, Prefaxis Menen, ook Topvolley Callant Antwerpen, noem maar op, veranderen hun team om de haverklap. Volgens het recept van de jaarlijkse totale metamorfose. Hoe komt dat?

“(lacht) Ja, met zijn uitstekende visie is Roeselare natuurlijk de concurrentie te slim af geweest. Zij steunen op veel jonge Belgen. Goed

Wout Wijsmans

slechts 20 ploegen meedraaien in de Champions League: 12 daarvan komen uit amper vier landen, die drie teams afvaardigen. Het gaat om Italië, Rusland, Turkije en Polen. Wil men meer spankracht? Wil men de grote landen nog meer beschermen? Ik vermoed het. Natuurlijk zijn Italianen nauwelijks geïnteresseerd in een match tegen een Belgische club. Ach, op de duur wordt de CL voor kleinere landen oninteressant. De CL is ten eerste erg duur. Ten tweede: je stapelt te veel nederlagen op, de supporters beginnen te morren, het publiek blijft weg. Ten derde: je dreigt in de eigen club door de Europese ontgoocheling in een dip te belanden. Dat is nog het ergste.

gezien. Maar het Belgisch toptalent is ook in de volleybalschool dun gezaaid. Roeselare heeft dus zijn ploeg stilletjes uitgebouwd. Voor ons was het bijzonder moeilijk, de laatste jaren, om een constante lijn te krijgen in de sportieve leiding en ook in de spelersgroep. Vandaar al die wissels, die ons niet zo veel hebben opgebracht. Ik denk dat Wout ook die weg van voorzichtige opbouw moet inslaan. Dat is zeker zijn intentie. Maar snel gaat het niet, het wordt een werk van langere adem. Wout heeft enkele jongens gecontacteerd, maar Maaseik heeft natuurlijk geen centrale ligging, dat maakt het veel moeilijker. Ik zie ons dus niet in één seizoen plots met zes Belgen spelen. Die zijn er gewoon niet. Als het over Belgen gaat... we hebben nu Martijn Colson en Sébastien Dumont en ik neem er voor mijn part de Nederlanders Jelte Maan en Rob Bontje ook bij. Dat zijn Limburgers hé. Maan is met een Maaseikse getrouwd en Bontje woont amper een paar kilometer over de grens."

Zie je het zitten voor het nieuwe Noliko?

"Eerlijk gezegd: ik heb nog geen wedstrijd gezien. We zijn nog altijd niet voltallig. Onze nieuwe spelverdeler Branislav Skladany, de Spaanse middenman Vigil en libero Seb Dumont hadden verplichtingen bij hun nationale ploeg. Ik zal op de officiële fandag, op 8 oktober op de wedstrijd Noliko Maaseik-RVV Berlijn, kennis maken met de ploeg. En hopelijk pakken we stevig uit op 12 oktober in Luik in de Champions Cup, de nieuwe naam voor de Supercup."

Je kreeg dit jaar een 'nieuwe

voordeur', er staat een 7 op? Hoe lang hou je de fakkel nog brandend?

"Ik zou een slechte bedrijfsleider zijn, als ik niet mee zou bouwen aan een nieuwe toekomst. Ooit stopt het, dat is 'des mensen', voor iedereen. Een einddatum plak ik zeker niet op mijn voorzitterschap. (lacht) De dag dat ik word benoemd tot erevoorzitter, zal ik pas definitief beseffen, dat de constructie Noliko Maaseik verzekerd is van een mooie toekomst. De club moet niet louter rond mijn persootje draaien. Zo ijdel ben ik niet. Het loopt wel los, zo zie ik het. Het zou eigenaardig zijn dat de club niet langer overleeft, als één persoon zou wegvallen."

Heb je nog een goede raad voor jouw collega-voorzitters?

"Ja, de basis van het succes is een eigen zaal. Met een eigen catering. Of op zijn minst een zaal die helemaal is afgestemd op topsport. Wat VC Lindemans Aalst nu doet, dat is dus het oude Asse-Lennik dat naar Aalst is verhuisd, vind ik een schitterende stap. Zo zijn wij ooit Europees zeven seizoenen moeten uitwijken naar Bree. Ook gedwongen. Maar achteraf was die Europese ban om in Maaseik te spelen de grootste stimulans om een eigen topsporthal te bouwen."

Tot slot: wat is jouw grote ambitie voor het nieuwe seizoen?

"Terug aanknopen met de gouden

Daniel Castellani

jaren van titels en bekens. We zitten in Maaseik wel met een probleem. We betalen de rol van de roem: alleen kampioen spelen, is voor onze supporters goed genoeg. Ze zijn zo verwend. Ik hoop dat we ons kunnen herpakken door 'de drive' van Wijsmans en Castellani. De vier trainers na Vital Heynen deden het niet 'per se' slecht, ik verwijt die mannen niets, maar ze grepen naast onze hoofddoelen. Dat zijn niet alleen onze hoofddoelen. Maar ook de doelen van ons publiek, dat ik graag weer massaal zie toestromen."

Tekst: Leo Peeters

Foto's: Bart Vandenbroucke

Zij steunen topvolley in België

“Wij zullen er niet ver af zijn”

VDK Gent Dames hield haar persvoorstelling samen met VDK Gent Heren in het bezoekerscentrum aan de Rigakaai van de Gentse Haven. Nadien volgde nog een rondvaart met de Jacob Van Artevelde. Beide clubs zullen volgend seizoen dan ook Port of Ghent als nieuwe partner op hun uitrusting dragen. Wij hoorden toe waar de voorzitter en de nieuwe trainer hopen dat hun schip strandt in het komende seizoen.

Vorig seizoen spitste de strijd om de beker en de titel zich hoofdzakelijk toe op het duel tussen Gent en Asterix Kieldrecht. VDK pakte wel de Supercup en kon Kieldrecht ook verslaan in de reguliere competitie. Maar als het echt om de prijzen ging, moest het finaal toch zijn meerdere

erkennen in de Wase ploeg. In de halve finale van de beker verloor Gent thuis de heenmatch. Tijdens de return vocht het wel sterk terug, maar toen een set, die het in handen had, verloren ging, was de veer gebroken. Ook in de finale van de play-offs was er zo een kantelmoment. Gent won de

eerste match thuis. In Beveren leek het ook de eerste set van de tweede ontmoeting naar zijn hand te zetten. Maar toen dat niet gebeurde, kantelde de strijd mentaal in het voordeel van Kieldrecht. Gent bleef dus onder zijn proftrainer Jan De Brandt zonder prijs achter. En dat noemde voorzitter

Kurt Notte een grote ontgoocheling. Hij sprak van misschien wel de grootste ontgoocheling uit zijn volleybalcarrière.

In het tussenseizoen vertrokken Elies Goos (Barbar X-elles) en de Hongaarse Agnes Pallag. Enkel Lotte De Quick (Topsportschool Vilvoorde) en enkele speelsters van het B-team kwamen er bij. Nico De Clercq is de opvolger van Jan De Brandt.

Voor de sterke prestatie op het internationale toernooi in Frasnée-lez-Anvaing, waar Gent in de finale de Franse vice-landkampioen Racing Cannes versloeg, doet Gent met vertrouwen vooruit kijken naar de nieuwe campagne.

“Voor dit toernooi durfde ik mijn verwachtingen niet te hoog stellen”, aldus Notte. “Maar na de spelvreugde en de groepssfeer die ik daar gezien heb, durf ik stellen dat wij er niet ver af zullen zijn.”

Notte benadrukte echter vooral dat zijn club verder toonaangevend wil zijn in het opleiden van speelsters. Hij wil zich dan ook inzetten voor een betere samenwerking met de Topsportschool.

“De allerbelangrijkste doelstelling is zonder meer deze club nog sterker te zien worden als de toonaangevende club in België op gebied van vorming en opleiding van de beste volleybalspeelsters in het land. En wij zijn aardig op weg. Opnieuw behaalde de club voor haar opleiding 5 sterren bij de volleybalbond en nam daardoor als gouden club zelfs de derde plaats in van alle clubs in België. Wij zullen dit als hefboom gebruiken om de samenwerking met de topsportschool weer op het juiste spoor te zetten, want deze club zal niet alleen zorgen dat talenten worden klaargestoomd voor de instroom naar de topvolleybalschool maar wil straks eindelijk ook weer ingeschakeld worden in het traject na de volleybalschool.” Notte wil ook dat de wisselwerking

met het team uit eerste divisie nu eindelijk ten volle zal worden uitgebuit.

De nieuwe trainer Nico De Clercq stak tijdens de persvoorstelling zijn ambitie niet onder stoelen of banken. Hij verklaarde dat de groep voldoende kwaliteiten bezit en enkel nog moet leren winnen.

“Mijn speelsters hebben mij in de voorbereiding aangenaam verrast”, stelde De Clercq. “Vooral het enthousiasme vond ik opvallend. En ik ben ervan overtuigd dat je met enthousiasme bijzonder veel kan bereiken.”

De Clercq verloor al eens een bekerfinale met Michelbeke van Gert Vande Broek, bij wie hij verschillende jaren assistent-trainer en/of scouter was.

“Ik heb al eens tegen Gert gecoacht. Ik zou er graag ook eens van winnen. Mijn voorzitter wil de finale bereiken, ik wil ze winnen”, sprak De Clercq.

Door het vertrek van Elies Goos dient zich een erg mooie kans bij een topploeg aan voor spelverdeelster Hanne De Schrijver (twintig jaar sinds 27 augustus), die via de Topsportschool en Barbar X-elles in Gent belandde.

“Wij willen volgend seizoen vooral mooi volleybal brengen en daardoor het publiek amuseren”, stelt De Schrijver. “Door de gunstige loting is het bereiken van de bekerfinale een must. Wat de competitie betreft,

gaan wij voor het hoogst mogelijke. Maar wat dat zal zijn, is nu nog moeilijk te voorspellen. De play-offs liggen nog ver verwijderd.”

“De voorbereiding verliep tot nu toe uitstekend. Op een mindere match tegen Antwerpenna. Maar dat overkomt ieder team wel eens. Het toernooi in Frasnée was in ieder geval super.”

“De nieuwe trainer legt duidelijke eigen accenten. Hij heeft ons van een aantal dingen al gezegd dat hij die graag wil. Zo heeft hij bijvoorbeeld direct gezegd dat wij in receptie korter moeten staan. En voorlopig werkt hetgeen hij vraagt prima.”

“Wij hebben ook het voordeel dat er maar twee speelsters weg zijn. Wij kennen elkaar al voldoende en het samenspel was er al. Daarnaast vinden Lotte De Quick en Laure Flament elkaar goed van bij de Young Yellow Tigers.”

“Met Lotte erbij hebben wij twee setters van ongeveer hetzelfde type. Het kan dus alle kanten uit wat de keuze van de trainer betreft. Wij gaan elkaar waarschijnlijk afwisselen bij mindere momenten. Nu Goos vertrokken is, voel ik niet meer verantwoordelijkheid. Ik focus mij op mijn eigen spel. Van enige druk daardoor heb ik geen last. Ik wil vooral spelen, maar dat is bij iedereen zo.”

Tekst: Philippe Cryns
Foto's: VDK Gent

Beach volleyball Worldwide

Jurmala Masters

In dit toernooi tellend voor het EK beach wonnen Koekelkoren - Van Walle hun drie poulewedstrijden en ze waren zo gekwalificeerd voor de 1/4 finale waar de Franssen Krou - Thiercy hun tegenstander waren. Deze match werd een thriller van formaat. Tom en Dries wonnen uiteindelijk de derde set, na het redden van enkele wedstrijd punten, met 21 - 19. In de halve finale moesten ze in het eerste reekshoofd Samoiloovs - Smedins hun meerdere herkennen. In de strijd voor het brons was ook het andere Letse paar Plavins - Regza te sterk. De podia zagen er als volgt uit:
Mannen : 1. Samoiloovs - Smedins (LAT) 2. Koshkarev - Bykanov (RUS) 3. Plavins - Regza (LAT).

Bij de vrouwen kregen we een volledig Duits podium: 1. Laboureur - Sude; 2. Mersmann - Schneider 3. Bieneck - Grosner.

World Tour Finals

Aan deze finale in Toronto namen zowel bij de mannen als de vrouwen 12 teams deel die onderverdeeld werden in vier poules van drie. De nummers één gingen rechtstreeks naar de kwartfinale, de nummers twee van een poule speelden tegen de nummers drie van de andere poule voor de vier overblijvende tickets. We kregen volgende resultaten:

Mannen

1/4 finale : Alison - Bruno (BRA) vs Fijalek - Prudel (POL) 2 - 0; Schalk - Saxton (CAN) vs Losiak - Kantor (POL) 2 - 1; Hyden - Bourne (USA) vs Lucena - Dalhausser (USA) 2 - 0; Evandro - Pedro (BRA) vs Samoiloovs - Smedins (LAT) 2 - 0

1/2 finale : Alison - Bruno vs Schalk - Saxton 2 - 0; Hyden - Bourne vs Evandro - Pedro 0 - 2

PI 3 & 4 : Schalk - Saxton vs Hyden - Bourne 0 - 2

PI 1 & 2 : Alison - Bruno vs Evandro - Pedro 2 - 0

Vrouwen

1/4 finale : Walsh - Ross (USA) vs Ludwig - Walkenhorst (GER) 1 - 2; Gallay - Klug (ARG) vs Larissa - Talita (BRA) 0 - 2; Laboureur - Sude (GER) vs Forrer - Vergé Depré (SUI) 0 - 2; Bawden - Clancy (AUS) vs Heidrich - Zumkehr (SUI) 0 - 2

1/2 finale : Ludwig - Walkenhorst vs Larissa - Talita 2 - 0; Forrer - Vergé Depré vs Heidrich - Zumkehr 1 - 2

PI 3 & 4 : Larissa - Talita vs Forrer - Vergé Depré 0 - 2

PI 1 & 2 : Ludwig - Walkenhorst vs Heidrich - Zumkehr 2 - 0

Zoals we kunnen zien bevestigden zowel bij de mannen als de vrouwen de overwinnaars hun titel van Rio. De rest van het podium zag er wel anders uit.

Tekst: Fernand Walder
Foto's: FIVB

Ludwig - Walkenhorst

Volleybal Worldwide

Overzicht challenges in Rio

FIVB publiceerde een overzicht van de resultaten van de challenges tijdens de OS in Rio.

Bij de vrouwen was Akono, de coach van Kameroen het meest succesvol met 6 op 9 aanvragen of 75%. Tweede was Karch Kiraly met 7 op 11 of 63,6%. Giovanni Guidetti, de coach van Oranje was negende met 7 op 22 of 31,8% net voor Lang Ping met 7 op 23 of 30,4%.

Bij de mannen was de Mexicaanse coach J. Azair het meest succesvol met 3 op 4. Tweede was Laurent Tillie met 12 op 18. De slechtste was de Egyptische coach met 1 op 9. De Italiaanse trainer Gianlorenzo Blengini was met 23 foutieve op 35 diegene die het meeste slechte challenges deed.

Enkele records tijdens de OS

* De Pool **Bartosz Kurek** scoorde 36 pt in de wedstrijd tegen Rusland. Dit was nog altijd drie minder als recordhouder Gyorgy Grözer die in 2012 zelfs 39 punten scoorde tegen Servië.

* Bij de vrouwen werd het meeste aantal punten in een wedstrijd gescoord door de Chinese **Zhu Ting**. Zij scoorde tegen Nederland 33 punten in vier sets. Recordhouder is hier de Braziliaanse Mari Steinbrecher met 37 punten tegen Rusland in Athene 2004. Twee speelsters slaagden erin tijdens de OS driemaal meer dan 30 punten te scoren in een wedstrijd namelijk de Koreaanse Kim Yeon-Koung en de Russische Ekaterina Gamova.

* Bij de mannen evenaarde **Yvan Zaytsev** met 127 km/h het snelheidsrecord bij de opslag, iets wat Savani en Grözer ook gelukt was in Londen 2012.

* Bij de vrouwen werd de snelste opslag genoteerd voor de Servische **Boskovic** met 100km/h.

* De Russische spelverdeelster **Kosianenko** scoorde in de wedstrijd tegen Argentinië niet minder als 9 aces en verbeterde daarmee het record.

* Stephanie Fotso uit Kameroen evenaarde met 8 kill bloks tegen Rusland het olympisch record, dat Gamova (RUS) en Keng Fun (CHN) lukten in Athene 2004.

EK volleybal U19 Vrouwen

Dit EK was een samenwerking tussen Slowakije en Hongarije. De meisjes van Fien Callens werkten hun poulewedstrijden af in Nitra. Poule B ging door in Győr. We kregen volgend eindresultaat in de poules :

Poule A	Gew	Pt	Poule B	Gew	Pt
1.TUR	5	14	1.RUS	4	12
2.BEL	4	10	2.SRB	4	11
3.SVK	3	9	3.ITA	4	11
4.BUL	2	7	4.GER	2	7
5.FRA	1	4	5.HUN	1	2
6.CRO	0	1	6.BLR	0	2

In de halve finale verloren onze meisjes met 3-1 van Rusland en won Servië met 3-0 van Turkije. Het goud was voor Rusland dat in de finale Servië met 3 - 0 versloeg. In de strijd voor het brons moesten onze meisjes met analoge cijfers het onderspit delven tegen Turkije.

EK volleybal U20 Mannen

De landen die deelnamen aan dit EK in Bulgarije werden onderverdeeld in twee poules van zes die doorgingen in Plovdiv en Varna. We kregen volgende eindstand in de poules :

Poule A	Gew	Pt	Poule B	Gew	Pt
1.POL	5	14	1.ITA	5	13
2.UKR	4	11	2.RUS	4	12
3.BUL	3	9	3.SRB	3	6
4.GER	2	5	4.TUR	2	8
5.FRA	1	6	5.CZE	1	5
6.SLO	0	0	6.BLR	0	1

1/2 finale :

POL - RUS 3 - 1 25-23, 25-20, 19-25, 25-22

ITA-UKR 2-3 12-25, 26-24, 25-15, 24-26, 13-15

In de strijd voor het goud won Polen met 3 - 1 van Oekraïne. Het brons ging naar Rusland dat Italië met analoge cijfers versloeg.

WK Clubs mannen

Het WK voor clubs bij de mannen wordt voor de vierde opeenvolgende maal georganiseerd in Brazilië. Voor de eerste maal is de organisatie een samenwerking tussen twee clubs namelijk Sada Cruzeiro en Minas Tenis Clube, beide uit de provincie Minas Gerais. De wedstrijden gaan door van 19 tot 23 oktober in Betim, waar ook in 2013 en 2015 dit WK plaatsvond, telkens gewonnen door Sada Cruzeiro. De zes deelnemers zijn, buiten de Braziliaanse ploegen, Zenit Kazan, Taichung Bank uit het Chinese Taipei, Tala'ea El Gaish uit Egypte en een nog aan te duiden team uit Norceca. In poule A spelen Zenit Kazan, Sada Cruzeiro en de vertegenwoordiger van Norceca. De andere ploegen spelen in poule B.

WK Clubs vrouwen

In dezelfde periode grijpt op de Filippijnen in Manila van 18 tot 23 oktober het WK van clubs voor vrouwen plaats. Hieraan nemen acht teams deel. In poule A spelen Pomi Casalmaggiore (ITA), Eczacıbasi Istanbul (TUR), het Filippijnse All-Star team en Rexona - SESC Rio (BRA). In poule B spelen Bangkok Glass (THA), Hisamitsu Springs Kobe (JAP), Vakıfbank Istanbul (TUR) en Volero Zurich.

Aziatisch clubkampioenschap mannen

In Myanmar greep het Aziatisch clubkampioenschap voor mannen plaats. De winnaar veroverde het recht om in 2017 deel te nemen aan het WK voor clubs. Clubs uit vijftien landen

Volleybal worldwide

streden voor de titel. In de finale versloeg Bank Sarmayeh uit Iran Al-Arabi Sports Club uit Qatar met 3 - 1. De strijd voor het brons werd met 3 - 2 gewonnen door het Japanse Toyoda Gosei Trefuerza, van de Kroatische opposite Omrcen. Verliezer was het Chinese Shangai Golden Age van opposite Gyorgy Grözer. De Iraan Mahmoudi werd uitgeroepen tot MVP, Grözer tot beste opposite.

Kwalificaties EK 2017

Zowel bij de mannen als de vrouwen waren er zes poules van vier ploegen waarvan de winnaar zich rechtstreeks voor het EK kwalificeerde. De nummers twee mochten daarna in drie rechtstreekse duels met heen- en terugwedstrijd strijden voor de laatste EK-plaatsen.

Vrouwen

Naast onze Yellow Tigers kwalificeerden Polen, Kroatië, Bulgarije, Italië en Belarus zich voor het EK 2017 in Azerbeidjan en Georgië. Hongarije, Slowakije,

Roemenië, Spanje, Tsjechië en Oekraïne krijgen nog een herkansing begin oktober.

Mannen

De landen die zich naast onze Red Dragons als eersten van hun poule rechtstreeks kwalificeerden voor het EK 2017 in Polen waren Duitsland, Finland, Tsjechië, Nederland en Slowakije. De nummers twee die nog een nieuwe kans krijgen waren Spanje, Portugal, Griekenland, Letland, Turkije en Estland.

Tekst: Fernand Walder

Foto's: Bart Vandenbroucke

Transfers Belgen in het buitenland

Waar speelden onze internationals vorig seizoen en waar spelen zij nu.

En waar zijn onze Belgische coaches actief in het buitenland

Mannen

	2015/16	2016/17	
Simon van de Voorde	Diatec Trentino	Diatec Trentino	Ita
Francois Lecat	Calzedonia Verona	Calzedonia Verona	Ita
Kevin Klinkenberg	Lucznicka Bydgoszcz	Top Volley Latina	Ita
Pieter Verhees	Gi Group Monza	Gi Group Vero Monza	Ita
Tomas Rousseaux	Gi Group Monza	VfB Friedrichshafen	Dui
Sam Deroo	Zaksa Kedzierzyn-Kozle	Zaksa Kedzierzyn-Kozle	Pol
Igor Grobelny	Cerrad Czarni Radom	Cuprum Lubin	Pol
Gert van Walle	Beauvais	GKS Katowice	Pol
Jelle Ribbens	Nice VB (Liga B)	Nice VB (Liga A)	Fra
Bram van den Dries	Indykpol AZS Olsztyn	Spacer's Toulouse	Fra
Seppe Baetens	Lindemans Asse-Lennik	Nantes	Fra
Matthias Valkiers	Prefaxis Menen	Municipal Zalau	Roe

Vrouwen

	2015/16	2016/17	
Charlotte Leys	Galatasaray Istanbul	Galatasaray Istanbul	Tur
Lise van Hecke	Volei / Nestlé Osasco	Besiktas Istanbul	Tur
Hélène Rousseaux	Unendo Busto Arsizio	Besiktas Istanbul	Tur
Freya Aelbrecht	Foppapedretti Bergamo	Saugela Monza	Ita
Laura Heyman	Liu Jo Modena	Liu Jo Nordmeccanica Modena	Ita
Karolina Goliat	Risarcimento Vicenza	Atom Trefl Sopot	Pol
Dominika Sobolska	Metallurgie Montichiari	Dabrowa Gornicza	Pol
Kaja Grobelna	Allianz MTV Stuttgart	Budowlani Lodz	Pol
Dominika Strumilo	Asterix Kieldrecht	Dresdner SC	Dui
Valerie Courtois	Dresdner SC	Dresdner SC	Dui
Maud Cartry	Paris St-Cloud	Paris St-Cloud	Fra
Aziliz Divoux	Paris St-Cloud	Paris St-Cloud	Fra
Liesbet Vindevoghel	Saint Raphaël	Saint Raphaël	Fra
Els Vandesteene	Nantes VB	Nantes VB	Fra
Angie Bland	Nantes VB	ASPTT Mulhouse	Fra
Cécile de Wilde	Nimes VB (Elite Liga)	Nimes VB (Elite Liga)	Fra
Ilka van de Vyver	Calcit Ljubljana	Calcit Ljubljana	Slo
Nina Coolman	Paris St-Cloud	Hermes Oostende + beach	Bel
Frauke Dirickx	Bursa BBSK	gestopt na 20 jaar topvolley, waarvan 16 in het buitenland	

Coaches

	2015/16	2016/17	
Vital Heynen	Tours VB	VfB Friedrichshafen	Dui
	+ Duitsland mannen	+ België mannen	
Stijn Morand	Paris St-Cloud	Paris St-Cloud	Fra
Jan de Brandt	VDK Gent vrouwen	Bursa BBSK	Tur
	+ Hongarije vrouwen	+ Hongarije vrouwen	
Claudio Gewehr	Talentteam jongens Ned	Talentteam jongens Ned	Ned
Julien van de Vyver	Talentteam meisjes Ned	Talentteam meisjes Ned	Ned
		Willem Bekebrede	

“In Tokio 2020 willen wij erbij zijn”

Sinds Dries Koekelkoren en Tom van Walle professioneel beginnen beachvolleyballen zijn, schieten ze als een komeet in de hoogte. In juni misten onze nationale kampioenen tot tweemaal toe een deelnamebewijs voor Rio. Toch is er bij hen geen teleurstelling te merken. “Wij mikken al van in het begin op Tokio 2020” zeggen beiden in koor. Hoe kijken zij aan tegen hun beachjaar 2016?

Hoewel jullie volop focussen op het beachvolleybal, geraakten jullie eerder moeizaam in het juiste ritme. “Niet echt. Wanneer we de planning voor de zomer opstelden, hebben we meteen een piek gepland in

mei en juni. Voor ons moest dat de belangrijkste periode van het seizoen worden,” weerlegt Dries Koekelkoren. “Eind juni stond immers de Continental Cup op het programma en we wisten dat er daar nog een

ticket voor Rio 2016 te verdienen was. Dat moest onze topperiode worden.” “We hebben in de winter vooral geïnvesteerd” haakt Tom van Walle in. “Fysiek en kracht kwamen op de eerste plaats. Trainingen met de bal

Tom van Walle - Dries Koekelkoren

waren secundair. Januari tot maart hebben we gebruikt om op te bouwen. In tegenstelling tot de andere, financieel sterkere teams, zijn wij niet op stage geweest. Hierdoor hadden wij de eerste toernooien nodig om op hetzelfde niveau te geraken als de jongens die elkaar al in buitenlandse

uiteindelijk Rusland laten voorgaan in de plaatsingswedstrijd voor Rio."

De Olympische Spelen in Rio halen was er dus niet bij. Jullie strandden twee keer op een zucht van Rio.

"Drie keer zelfs" weet Dries. "In Stavanger en Sochi strandden

ze stonden wel altijd tegenover profs."

Na het missen van Rio hebben jullie de knop meteen omgedraaid.

"We hebben een tik gekregen maar zijn niet bij de pakken blijven zitten: het missen van Rio was onomkeerbaar. Echt gedemotiveerd waren we niet

stages waren tegengekomen. Maar dat was geen probleem: wij wisten wanneer we moesten top zijn."

In de Continental Cup staken jullie plots de neus aan het venster...

"Op het juiste moment dus. Opgelet, de week voordien, in Hamburg, hadden we al blijk van onze goede conditie gegeven. We hebben duidelijk goed gepiekt," weet Dries. "In Stavanger wonnen we de achtste finale tegen Griekenland en dat in drie wedstrijden. Dit huzarenstukje herhaalden we in de kwartfinale tegen de Noren en in de halve finale tegen Spanje. In de finale tegen Oostenrijk wonnen we de eerste wedstrijd maar in de tweede moesten Douwen – Adriaensen plooiën. Tegen Heuber-Seidl verloren we nadien waardoor we naast Rio grepen. Omdat we tweede waren, kregen we in Sochi nog een herkansing. Daar wonnen we onze poule maar moesten

we telkens in de finale. Omdat we in Sochi tegen Rusland de finale verloren, zat de kans er in dat we – gezien de dopingperikelen in Rusland – heropgevestigd zouden worden. Uiteindelijk werd deze extra sportieve kans ook niks."

Het feit dat de Continental Cup met landenploegen wordt gespeeld, is dat uiteindelijk een nadeel voor jullie?

"Inderdaad. Ik heb niks tegen het systeem, het biedt de minder sterke beachvolleyballanden de mogelijkheid om ook op de Spelen te geraken, maar het feit dat we twee teams nodig hadden speelde wel in ons nadeel. Wij zijn de enige profs in ons land waardoor we te dikwijls genoodzaakt waren een "golden match" te winnen. Die krachten kwamen we in de finale tekort. Opgelet, Bob Douwen en Jos Urnaut deden het zeer goed, maar

want aanvankelijk stond Rio niet in de planning en we kregen de kans om ons te tonen in Vaduz en Klagenfurt. Bovendien speelden we er twee sterke toernooien."

En jullie werden opnieuw Belgisch kampioen.

"We mochten ons niet laten verrassen," zegt Tom van Walle. "We mochten niemand onderschatten want het niveau op de hoofdtabel in ons land is ook vrij goed. Iedereen verwachtte dat we de titel zouden pakken maar het was toch ook knokken. Uiteindelijk speelden we meteen op een hoog niveau en hielden dat vast tegen een onverwacht duo. Yentel Van der Aa en Thomas Van Reeth zaten in de goede flow. Ze verloren slechts twee wedstrijden: tweemaal tegen ons."

Hoe keken jullie naar het beachvolley in Rio?

“Dat gaf een speciaal gevoel. We kennen iedereen die daar aanwezig was. Wat de uitslagen betreft, zagen we enkele verrassingen maar al bij al werd de pikorde gerespecteerd. Dat er uiteindelijk ook heel wat belangstelling was voor beachvolleybal was een fijne vaststelling. Ook dat is goed voor onze sport.”

Dries, binnenkort word je vader. Gaat dat niet voor extra druk zorgen?

“Na de bevalling, die uitgerekend is voor 12 november, en mijn zwangerschapsverlof ga ik opnieuw aan het werk in de topsportschool” zegt Fien Callens. “Inderdaad, wat dat betreft zal er weinig veranderen. We hebben allebei een leven waarin we veel van huis zijn. Het wordt ongetwijfeld niet steeds gemakkelijk om alles goed te organiseren. Maar, hoe dan ook, ik kijk er alvast naar uit. Ik sta te popelen om papa te worden.”

En na het Belgisch kampioenschap?

Na de toernooien in Long Beach en de Masters namen we wat vakantie.

Die vakantie hadden we verdiend. Op het einde van de campagne hadden we onze beste pijlen verschoten. Een langere rustperiode drong zich op om nadien met de voorbereiding te beginnen zodat we er eind februari opnieuw staan. Maar eerst moeten er nog afspraken gemaakt worden met de federatie. We beginnen een nieuwe olympiade zodat er nieuwe afspraken moeten gemaakt worden. Zo zal o.a. een voltijdse coach één van onze vragen zijn. Om te groeien op wereldniveau is dat noodzakelijk.” “Maar laten we eerst genieten van een verdiende vakantie” haakt Tom van Walle in. “Tot eind september geven we ons de tijd om de blessures te laten helen en te herbronnen. Het was een lang seizoen, we waren veel van huis weg en steeds met ons tweetjes. Nu elkaar enkele weken niet zien, zal eens goed doen.”

Weegt zo'n seizoen op de relatie tussen jullie?

Tom van Walle: “We zijn zo veel samen, hebben geen vaste trainer en zijn dus een gans seizoen op onszelf aangewezen. We leven bijna een

gans jaar, dag in dag uit, met elkaar.”

Die vaste trainer is blijkbaar een noodzakelijk iets.

Tom: “Dat is inderdaad een vereiste en daarvoor hebben we de voorbije maanden al heel wat gesprekken gevoerd met de federatie. Het enige probleem daar is het financiële plaatje. Toch moet iedereen begrijpen dat we alleen met een voltijdse trainer naast ons, ons niveau nog kunnen opkrikken. Ons doel is om door te stoten naar de top-15 of zelfs top-12 in de wereld. Dat hoge niveau kan je niet bereiken op een amateuristische basis zoals wij nu werkten. Wanneer er geen voltijdse trainer komt dan vrees ik dat onze middelen beperkt zijn. Maar dat is een puzzel die met de federatie, onszelf en mogelijke sponsors moet ingevuld worden.”

Geven jullie jezelf nog veel tijd om dat plaatje te laten kloppen?

Tom: “We maken ons nog niet te veel zorgen. Neen, we hebben vertrouwen in een goede afloop. We hebben nog een overeenkomst met de federatie tot 31 december

en wij hopen dat tegen dan alles in orde is. We hebben het gevoel dat federatie en sponsors mogelijkheden zien in het beachvolleybal. Wij zijn topsporters en wachten dus af. Neen, we maken ons niet druk. We kennen de volleybalfederatie, weten met welke problemen zij kampen – luxeproblemen omdat alle nationale zaalploegen het goed doen en de koek dus onder verschillende moet verdeeld worden – en kennen ook hun handelswijze. Trouwens, we moeten ons niet druk maken want we kunnen niet sneller dan de federatie.”

De papieren die jullie kunnen voorleggen zijn toch niet niks.

Tom: “We zijn nog geen Europese top maar de ploegen houden alleszins al rekening met ons. Ze zien die Belgen niet meer als hapklare brokjes. Iedereen houdt rekening met ons. Maar volgend seizoen willen we nog een stap hogerop zetten. Onze ambities zijn de top in Europa maar ook in de wereld. Om dat doel te bereiken, moeten we het dus nog professioneler kunnen aanpakken. Wanneer er een vaste trainer kan bijkomen dan kunnen we onze verplaatsingen met drie maken en kunnen wij ons al iets meer op het sportieve concentreren. Dit jaar waren we 120 dagen van huis met ons tweetjes. Met een mannetje erbij zou het toch makkelijker zijn.”

En kunnen jullie ook buitenlandse stages inplannen.

Tom: “Dat is inderdaad één van de zaken die we graag zouden doen. Momenteel trainen we dagelijks in een hal in Schaffen. Opgelet: een goede oplossing maar niet evident als je in Vilvoorde (Dries) of Temse (ik) woont. Onze trainers die we nu hebben wonen ook verspreid over het land. Met een vaste trainer kunnen we dan enkele keren naar het buitenland gaan om “outdoor” te trainen. Nu hollen we in het begin van het seizoen achter de feiten aan want dan hebben wij nog geen ervaring met het outdoorzand. Maar nog eens: een buitenlandse stage kan je alleen met een vaste, voltijdse trainer. We kunnen moeilijk meer dan één trainer, die alles zelf moet bekostigen, meenemen.”

Misschien is het een voordeel dat er nu ook een vrouwenteams grotere professionele ambities hebben?

“Ik weet niet of ook zij via de federatie willen of kunnen werken. We hebben

nog geen contact met hen gehad. Het is in ieder geval een voordeel dat onze sport meer uitstraling kan krijgen. Meer uitstraling betekent ook dat er meer en meer sponsors geïnteresseerd gaan geraken. Akkoord, dan moet de koek ook herverdeeld worden. Maar nog eens: in hoeverre de plannen van Julie De Beule en Nina Coolman reiken, weten wij niet. Of van Mouha – Gielen. Of van ... “

Tekst: Dirk Van Bruysel

Foto's: Bart Vandenbroucke

Maud Catry-Els Vandesteene

Vrouwen op het BK

Op het Albertstrand in Knokke-Heist werden de “Masters”, zeg maar de finales van het BK beachvolleybal, gespeeld. Bij de vrouwen verrasten Maud Catry en Els Vandesteene door de Belgische titel in het beachvolleybal te pakken. Catry-Vandesteene was in de finale met 2-0 (28-26, 21-18) te sterk voor de favorieten Katrien Gielen en Karolien Verstrepn. Het brons was voor Stephanie Van Bree en Lisa van den Vonder na 21-15, 21-14 winst tegen Nina Coolman en Renée Verhulst.

Els Vandesteene en Maud Catry verloren in Knokke-Heist enkel de allereerste set in de poules, daarna werd iedere partij met 2-0 gewonnen.

“Verrassend, aangezien het onze eerste zomer samen als beachteam was,” zegt Maud Catry. “In het begin van het seizoen was Gielen – Verstrepn veruit de sterkste maar naarmate de competitie vorderde, kwam ons niveau dichterbij hun buurt. Op enthousiasme hebben we hen zelfs enkele keren geklopt. Voor mij is dit, drie jaar nadat ik met Fien Callens de titel al eens greep, een tweede Belgische titel. Voor Els (Vandesteene) de eerste.”

“We hadden het niet verwacht, er wel op gehoopt”, zegt Els Vandesteene die een week later al opnieuw aansloot bij de Yellow Tigers in de aanloop naar het EK. “Dit seizoen vormde ik voor het eerst een duo met Maud Catry. Het klikte meteen. Zowel op als naast het veld. In Gent moesten we nog aantreden in het B-circuit. Nadien moesten we ons verschillende manches doorheen de kwalificaties werken. Uiteindelijk kreeg ons seizoen een schitterende apotheose.”

Bij de mannen maakten Dries Koekelkoren en Tom van Walle hun favorietenrol helemaal waar. In de finale waren onze enige professionele beachvolleyballers met 2-0 te sterk voor Yentl Van der Aa en Thomas Van Reeth, die in de halve finales nog Anshel Ver Eecke en Tim Lemmens met 2-0 hadden uitgeschakeld. Die laatste twee verloren nadien ook de partij om de derde plaats met 2-0 van Mathias Blondeel en Jeroen Oprins.

(DvB)

Wat verandert er in de Belgische competitie?

1. Wij spelen ook met maximum 14 spelers, maar vanaf 13 spelers verplicht 2 libero's
2. Technische time-out blijft behouden. Rio was een test om te spelen zonder TTO
3. Elektronisch wedstrijdblad in alle nationale reeksen. 1ste Nationale is erbij gekomen in vergelijking met verleden seizoen.
4. Nieuwe website www.volleyscores.be
5. Week van de official van 1 – 9 oktober.

Hoe topscheidsrechter worden?

* Iedere **scheidsrechter** heeft steeds twee doelen voor ogen:

1. een betere scheidsrechter worden
2. meer plezier hebben als scheidsrechter.

* Welke zijn **de kenmerken** van een goede scheidsrechter?

1. Hij is consistent in zijn beslissingen:

In gelijksoortige situaties handelt de scheidsrechter identiek.

Veel scheidsrechters onderschrijven het belang hiervan. Bij niet-consistent handelen van de scheidsrechter raken spelers en coaches gefrustreerd met alle gevolgen van dien.

2. Hij is sociaal vaardig:

Hij communiceert zijn beslissingen zodanig dat zijn relatie met spelers en coaches goed is. Vaardigheden op het vlak van effectief communiceren zijn bijvoorbeeld: luisteren, feedback geven en het hanteren van lichaamstaal.

3. Hij is besluitvaardig:

Zijn beslissing volgt zo snel mogelijk na de gebeurtenis. Op deze manier komt de scheidsrechter zelfverzekerd over.

4. Hij is stressbestendig:

Op het moment dat een speler of coach zeer emotioneel reageert, blijft de scheidsrechter kalm. Dit is een buitengewoon belangrijke eigenschap, omdat 50 procent van je beslissingen voor één van beide partijen nadelig is en frustraties dus logisch is.

5. Hij is integer:

Ongeacht de reacties van spelers, coaches en publiek beslist de scheidsrechter overeenkomstig zijn waarnemingen.

6. Hij heeft zelfvertrouwen:

Het geloof in zijn eigen kunnen laat deze scheidsrechter niet ondermijnen door om het even welke gebeurtenis dan ook. Ook aarzelt hij niet om risicovolle beslissingen te nemen.

7. Hij is alert:

Ongeacht eventuele vermoeidheid, voorafgaande vervelende incidenten en andere afleiders is de scheidsrechter steeds volledig betrokken bij het spel, zijn concentratie is optimaal.

8. Hij heeft er lol in:

Aan alles is te zien dat de scheidsrechter zijn hobby met groot enthousiasme beoefent. Verlies van plezier is de voornaamste oorzaak van voortijdig stoppen als scheidsrechter.

Kortom: net als een topsporter is een top-scheidsrechter in staat te presteren onder druk. En hij vindt die spanning nog leuk ook!

De realisatie van dit 'droomdoel' is niet eenvoudig. (Bron: NOC*NSF o.l.v. Evert Spaans).

Tekst: Johan Callens / Dany de Vriese
Foto: website Knack Roeselare

VC Gimme Waasland

“Enthousiasme, goede jeugdopleiding en onmisbare schakels”

VC Gimme Waasland behaalde opnieuw een label in het Jeugdsportfonds. Deze vereniging heeft al vele watertjes en naamsveranderingen doorzwommen. Maar met een onsterfelijk enthousiaste voorzitter als Jules De Maeyer is de Waaslandse vereniging nog steeds springlevend. Een goede reden om hen in de kijker te plaatsen.

Het verhaal van de voorzitter

Waarom voorzitter bij een volleybalclub?

‘Samen met enkele kameraden hebben wij uit de Chirojeugdbeweging in 1972 (11 november om juist te zijn) de club gesticht onder de naam VC Pardaf Kruibeke. In het begin nam ik de functie van secretaris waar. Met als eerste voorzitter in het bestaan van onze club de heer Ernest Firlefyn waarna Kamiel Boons (zaliger) die functie heeft overgenomen voor een aantal jaren. Ikzelf heb daarna Kamiel opgevolgd. Maar om eerlijk te zijn: ik herinner het me niet meer. Gezien mijn betrokkenheid en

uiteindelijk engagement word ik beschouwd als de man die gedurende bijna exact 45 jaar de club mee tracht te leiden. Maar volgend jaar op 11/11/2017 zal

“omstandigheden” gegroeid... Het voorzitterschap heb ik zeker niet opgeëist maar in alle bescheidenheid, ook bij gebrek aan andere kandidaten zeker; zoals dit

‘Het systeem van “opleidingsvergoeding” zou men terug moeten invoeren. Op die manier ontvangen de clubs die hard werken vanuit de jeugdopleiding daarna toch een financiële tegemoetkoming.’

ik mijn functie als voorzitter door geven aan iemand anders die ondertussen wordt klaargestoomd.’

Waarom voorzitter?

‘Geen idee, het is zo door

dikwijls gebeurt in sportverenigingen.’

Heb je zelf het spel gespeeld?

‘Enkel gedurende de eerste drie seizoenen heb ik nog meegespeeld. Maar ik ontdekte snel, misschien té snel, dat ik meer toegevoegde waarde had naast i.p.v. op het terrein.’

Is er een intrinsieke motivatie aanwezig?

‘De eerste motivatie voor mezelf was ook eenvoudig : trachten mensen samen te brengen om ons te amuseren. “Toevallig” was dat de volleybalsport. Maar het had net zo goed een cultureel onderwerp of activiteit kunnen zijn. Je wil jezelf ergens “in onderscheiden” denk ik... Soms heb ik er zelfs spijt van dat ik dat allemaal over mijne kop en die van mijn omgeving (lees familie) heb getrokken. Je gaat soms wel eens op zoek naar erkenning die je ook krijgt, maar in veel gevallen

moet je er zelf naar op zoek gaan en dat is soms heel frustrerend.'

Wat wil je nog 'kwijt' in het artikel?

'Soms ervaar ik echt wel weinig waardering vanwege de bondsinstanties voor het vele werk dat de clubs opknappen en waarmee zelden of zelfs geen rekening wordt gehouden.

De pietluttigheden bij reglementeringen en zaken waaraan men moet voldaan met een onoverzichtelijke boetelijst waaraan je als club blootgesteld bent. Het "over-geadministreerde" karakter en omgeving bij de organisatie van wedstrijden,

aansluitingen, spelerslijsten allerhande, enz. Het correct invullen van een wedstrijdblad is een kluwen geworden waarbij onze medewerkers zenuwachtig worden vanaf het moment dat ze eraan beginnen. Als je bovendien zelf opmerkingen in dat verband formuleert om boetes te vermijden krijg je als antwoord: "Awel, doe het dan zelf..."

Het systeem van "opleidingsvergoeding" na de "vrijheidsaanvraag" zoals we dat vroeger kenden zou terug moeten ingevoerd worden. Op die manier ontvingen de clubs die hard werken vanuit de jeugdopleiding en met een extra sportieve werking, daarna toch op een of andere manier een financiële tegemoetkoming.'

De 'onzichtbare' onmisbare kracht in het clubleven

Wie is deze persoon?

'Onze secretaris, Vera Schelfaut in de eerste plaats. Maar zo zijn er gelukkig nog een aantal in onze vereniging. Zelfs mijn echtgenote zou ik willen vernoemen vermits we samen ook de uitbating van het cafetaria "waarnemen", ook al staan we niet zelf achter de toog.'

Wat doen zij?

'Vera is in elk geval de onmisbare schakel in de ganse organisatie. Ze onderhandelt de afspraken i.v.m. trainingsuren en een ingewikkelde kalender van onze 18 afdelingen met de sportdiensten in Kruibeke en Sint-Niklaas. Nogmaals : de

De voorzitter deed een kort gesprek met vijf speelstertjes, allemaal starters die zich vanuit de volleybalschool van Kato Snauwaert (Volley4you) bij de club hebben aangesloten.

Dit zijn v.l.n.r. Marie, Halle, Julie, Nina en Loes.

Waarom speel je graag volley?

'Sommige speelsters waarmee ik sprak waren begonnen met turnen maar dat vonden ze toch maar "saai" tot ze de volleybalschool van Kato "ontdekten" om daarna de stap te zetten naar de opleidingen binnen onze club en deel te nemen aan de competitie.'

'Ook via een boekje dat we meekregen op school en waarin de volleybalsport werd genoemd als "toffe sport" en vermits we in Kruibeke op dat vlak een heel toffe club hebben.'

Waarom in deze toffe club?

'Onze reputatie als club met een goede jeugdwerking ligt aan de oorsprong. Vooral hun ouders hebben hen gestimuleerd om bij onze club aan te sluiten.'

Wat is het leukste in de clubwerking?

'Ons samen amuseren met toffe trainsters en trainers die de trainingen heel plezant maken.'

Wie is de leukste?

'Er zijn veel toffe trainsters en trainers bij onze club, Gimme Waasland. Freya, Maxime, Stijn, Sietse, Jeroen, en ga zo maar door... Degene waarvan we het meeste geleerd hebben in de volleybalschool is natuurlijk Kato met al haar medewerkers.'

reglementering met spelerslijsten en aansluitingen van leden is – na zovele jaren actief en begaan met het "spelleke" – een kluwen geworden! En ik die dacht dat met de nieuwste beschikbare communicatiemiddelen alles eenvoudiger zou zijn.'

Waarom is zij onmisbaar?

'Omwille van hierboven aangehaalde redenen heeft Vera al enkele keren laten weten de motivatie te verliezen. We slagen er telkens in haar te overtuigen om verder te doen vermits ze op administratief vlak onvervangbaar is en we geen andere kandidaat vinden.'

Waarom doet zij dit graag?

'Omdat ze houdt van onze club en de sport op zich, het clubleven, en vooral haar kinderen die lid zijn van deze (af en toe) nog steeds bruisende club. Gelukkig is de motivatie nog

De reglementering met spelerslijsten en aansluitingen van leden is - na zovele jaren actief en begaan met het "spelleke"- een kluwen geworden!

steeds aanwezig zei het... soms met hangende pootjes vermits de "roller coaster" voor wat administratie betreft en hetgeen opgelegd wordt in veel gevallen onoverzichtelijk is.'

De mooiste en ook gelukte uitdaging?

'In die 44 jaar clubleven zijn er natuurlijk heel wat. De eerste onvergetelijke "uitdaging" die ik me nog heel goed herinner was de eerste keer dat we als eerste provincialer de Beker van Oost-Vlaanderen veroverden ten nadele van Flamingo's Maldegem in de sporthal van Zele. Dat moet jij je ook nog herinneren vermoed ik. En toch weet ik echter niet meer in welk jaar dat was. De ploeg opsommen waarmee we dat presteerden dat kan ik nog wel.'

'De tweede onvergetelijke "uitdaging" was de promotie naar de Liga A en daarna het Europees seizoen met

onze club met wedstrijden tegen Rode Ster Belgrado en Zalau uit Roemenië. Onvergetelijk! Jammer genoeg konden we dit niveau omwille van financiële redenen niet volhouden ondanks gemaakte afspraken met sponsors en mensen en medewerkers die ervoor wilden gaan om uit te groeien tot een vaste waarde in de Liga A.' 'Dat zijn in mijn ogen de twee belangrijkste "uitschieters" naast natuurlijk maar nu wat "ondergesneeuwd", de uitgebouwde jeugdwerking die op bepaalde momenten model stond voor heel wat clubs.'

Hoe zijn deze tot stand gekomen

'Het idee: door heel hard te werken, risico's te nemen en vooral te durven. De uitwerking: goede gemotiveerde trainers aantrekken en vooral trachten die te houden... Mensen bezieling meegeven en overtuigen dat "samen" mooie en boeiende dingen kunnen worden gerealiseerd zolang de wil maar aanwezig is. Maar... ik vrees dat ik te oud word om dit allemaal nog eens opnieuw op te brengen.'

Wie is je volleyfavoriet?

'De Yellow Tigers natuurlijk, met ex-speelsters van onze club zoals Ilka Van de Vijver en Laura Heyrman. Ook Lise Van Hecke kennen we goed want die woont hier vlak bij ons maar speelt nu in Turkije.'

Ik heb een wens en een droom in het volley.

'Proberen zo goed te worden als Ilka, Laura of Lise en... zo lang mogelijk bij onze club blijven. Dit laatste hebben ze zelf niet gezegd maar dat heb ik erbij gefantaseerd.'

**'Via onze sport aan
betere, mooiere en
tolerante jongen helpen
werken, die begaan zijn
met respect voor mekaar
en hun omgeving.'**

Dé droom van de club

Heeft de club nog een grote wens/droom?

'Als het kan en we de juiste mensen vinden verder werken aan de jeugdopleiding en trachten mooie resultaten neer te zetten ook al gaat het de laatste jaren een beetje minder.'

Een droom waar je echt voor gaat?

'De ganse club financieel gezond houden om het ook de volgende jaren vol te houden en verder te werken aan vooral jeugdopleiding waarbij het uiteindelijke doel moeten zijn: via onze sport aan betere, mooiere en tolerante jongeren helpen werken, die begaan zijn met het hebben van respect voor mekaar en hun omgeving.'

En hoe is de weg en de planning om die droom te bereiken?

'Hard werken, motiveren en trachten om nooit jouw enthousiasme te verliezen, zelfs niet op de meest frustrerende momenten.'

Verzameld door Luc De Leenheer

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
45ste jaargang, nummer 2, oktober 2016

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02

Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

Is deze kapoen de nieuwe kampioen?

10%
korting

"Topsport begint in Uw turnzaal"
Janssen-Fritsen helpt U met 10% septemberkorting

Bestel online met kortingscode "RIO"

Voor alle actievoorwaarden zie www.janssen-fritsen.be/acties

www.janssen-fritsen.be

janssen • fritsen

LEEF JE DROOM

